

திருவிளையாடற் புராணம்

– பரஞ்சோதி முனிவர்

திருவாலவாய்க் காண்டம்

(தருமிக்குப் பொற்கிழி அளித்த படலம்)

முன்கதைச் சுருக்கம்

எந்நாட்டவர்க்கும் பொதுவாக இருப்பதனால், தென்னாட்டில் தன்னுடைய அருள் விளையாடலை நிகழ்த்தியவர் தென்னாடுடைய சிவபெருமான். தமிழ்ப்புலவர்கள் இறைவனுக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள பிணைப்பை உறுதிப்படுத்தவே திருவிளையாடல் புராணம் முதலிய புராணங்களை இயற்றியதாகக் கொள்ளலாம்.

புலவர், தம்புலமைத் திறத்தை அறிய இறைவனை வேண்டிச் சங்கப்பலகையைப் பெற்றனர். சங்கப்புலவர் நாற்பத்தெண்மரின் கருத்துப்போரைத் தீர்க்க இறைவனே தலைமைப்புலவராய் எழுந்தருளினார். அவரையும் சேர்த்துச் சங்கப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மர் ஆயினர். இச்சமயத்தில் **வங்கிய சேகரபாண்டியனின் மகன் வங்கிய சூடாமணிபாண்டியன்** மதுரையின் அரசாட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றான். அவன், இறைவனுக்குச் சண்பகமாலை சாத்தி வழிபடக்கருதிச் சண்பக நந்தவனத்தை ஏற்படுத்தினான்.

இதனால், சூடாமணி பாண்டியனுக்குச் **சண்பகப் பாண்டியன்** என்னும் பெயர் வழங்கலாயிற்று. அவன் ஒரு சமயம், தன் காதல் மனைவியுடன் சண்பகவனத்துக்குச் சென்றான். அவ்வேளையில் மெல்லெனப் புகுந்த இளந்தென்றல் புதுமணத்தை வீசியது. அப்படியொரு மணத்தை இதுவரை நுகர்ந்திராத பாண்டியனின் மனத்தில் ஓர் ஐயம் எழுந்தது. அது தீர்ந்ததா என்பதனை விளக்குவதே நம் பாடப்பகுதியாகும்.

இறைவனிடம் தருமி வேண்டல்

1. ஐய யாவையும் அறிதி யேகொலாம்
வையை நாடவன் மனக்க ருத்துணர்ந்(து)
உய்ய வோர்கவி யுரைத்தெ னக்கருள்
செய்ய வேண்டுமென் றிரந்து செப்பினான்.

பொருள் : இறைவனிடம் தருமி, ‘எல்லாவற்றையும் அறிந்த இறைவனே! நீங்கள், பாண்டியன் ஐயத்தை நீக்கும் கருத்தைக் கவியாகப் பாடியளித்து யான் பிழைக்க அருள்புரிய வேண்டும்’ எனப் பணிந்து வேண்டினான்.

சொற்பொருள் : வையை நாடவன் - பாண்டியன்; உய்ய - பிழைக்க; இரந்து செப்பினான் - பணிந்து வேண்டினான்.

இலக்கணக்குறிப்பு: உரைத்து, இரந்து - வினையெச்சங்கள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : இரந்து = இர + த் (ந்) + த் + உ. இர - பகுதி; த் - சந்தி; த் - ந் ஆனது விகாரம்; த் - இறந்தகால இடைநிலை; உ - வினையெச்ச விகுதி.

இறைவன் தருமிக்குப் பாடல் அருளல்

2. தென்ன வன்குல தெய்வம் ஆகிய
மன்னர் 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை'யின்தமிழ்
சொன்ன லம்பெறச் சொல்லி நல்கினார்
இன்னல் தீர்ந்தவன் இறைஞ்சி வாங்கினான்.

பொருள் : பாண்டியர் குலத் தெய்வமாகிய சொக்கநாதர் கொங்குதேர் வாழ்க்கை எனத் தொடங்கும் பாடலைச் சொல்லினிமை தோன்ற இயற்றித் தருமிக்கு வழங்கினார். தருமி, தன்மனத்துயர் நீங்கி, அதனைப் பணிவுடன் பெற்றுச் சென்றான்.

சொற்பொருள் : தென்னவன் குலதெய்வம் - சொக்கநாதன் (அ) சுந்தரபாண்டியன்; இன்னல் - துன்பம்; நல்கினார் - அளித்தார்; இறைஞ்சி - பணிந்து.

இலக்கணக்குறிப்பு : சொல்லி, இறைஞ்சி - வினையெச்சங்கள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : நல்கினார் = நல்கு + இன் + ஆர். நல்கு - பகுதி; இன் - இறந்தகால இடைநிலை; ஆர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

பாண்டியன் களிகூர்தல்

3. அளக்கில் கேள்வியார் அரசன் முன்புபோய்
விளக்கி அக்கவி விளம்பி னார்கடன்
உளக்க ருத்துநேர் ஓத்த லால்சிரந்
துளக்கி மீனவன் மகிழ்ச்சி தூங்கினான்.

பொருள் : அளவில்லாத நூலறிவுடைய சங்கப் புலவர்கள் பாண்டியனிடம் சென்று, அப்பாடலின் பொருளை விளக்கினார்கள். மீன்கொடியை உடைய பாண்டியனின் கருத்துக்கேற்றவாறு அவ்விளக்கம் பொருந்தி வந்தமையால், அவன் மனமகிழ்ந்தான்.

சொற்பொருள் : அளக்கில் கேள்வியார் - அளவற்ற நூலறிவினர்; சிரம் துளக்கி - தலையசைத்து; மீனவன் - மீன்கொடியை உடைய பாண்டியன்.

இலக்கணக்குறிப்பு: விளக்கி, சிறந்து - வினையெச்சங்கள்; மகிழ்ச்சி - தொழிற்பெயர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : விளக்கி = விளக்கு + இ. விளக்கு - பகுதி; இ - வினையெச்ச விகுதி; தூங்கினான் = தூங்கு + இன் + ஆன். தூங்கு - பகுதி; இன் - இறந்தகால இடைநிலை; ஆன் - ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி.

நக்கீரன் தருமியை விலக்குதல்

4. வேந்தன் ஏவலால் விபுதர் தம்மொடும்
போந்து மீண்டவைப் புறம்பு தூங்கிய
ஆய்ந்த பொற்கிழி அறுக்கும் நம்பியை
நேர்ந்து கீரனில் லெனவி லக்கினான். *

பொருள் : பாண்டியனின் ஏவலால், புலவரோடும் திரும்பிச்சென்று, கழகத்தின் வெளியில் தொங்கிய சிறந்த பொன் முடிப்பை அறுத்தெடுக்கும் தருமியைக் கீரன் எதிர்ப்பட்டு ‘நில்’ எனத் தடுத்தான்.

சொற்பொருள் : விபுதர் – புலவர்; தூங்கிய – தொங்கிய ; பொற்கிழி – பொன்முடிப்பு; நம்பி – தருமி; புறம்பு – வெளியில்.

இலக்கணக் குறிப்பு : ஆய்ந்த பொற்கிழி – பெயரெச்சம்.

தருமி இறைவனிடம் முறையிடுதல்

5. செய்யுள் கொண்டுபோய்த் திருமுன் வைத்துளப்
பையுள் கொண்டஅப் பனவன் என்னைநீ
மையுண் கண்டஇவ் வழுவு பாடலைக்
கையுள் நல்கினாய் கதியி லேற்கெனா.

பொருள் : தருமி, இறைவன் அளித்த பாடலை அவன் திருமுன் வைத்து, ‘நீலநிறக் கழுத்தை உடைய இறைவனே! குற்றமுள்ள பாடலை நீ எனக்கு அளித்தது ஏன்?’ என மனவருத்தத்துடன் கேட்டான்.

சொற்பொருள் : பையுள் – வருத்தம்; பனவன் – அந்தணன்; கண்டம் – கழுத்து; வழுவு பாடல் – குற்றமுள்ள பாடல்.

இறையனாரும் நக்கீரரும்

6. ஆரவை குறுகி நேர்நின் றங்கிருந் தவரை நோக்கி
யாரைநம் கவிக்குக் குற்றம் இயம்பினார் என்னா முன்னம்
கீரனஞ் சாது நானே கிளத்தினேன் என்றான் நின்ற
சீரணி புலவன் குற்றம் யாதெனத் தேராக் கீரன்.

பொருள் : புலவர்கள் நிறைந்த அவையில் நுழைந்த இறைவன், அவையினரை நோக்கி, “என் பாடலில் குற்றம் கூறியவர் யார்?” எனக் கேட்டார். அவ்வாறு அவர் கேட்டு முடிப்பதற்குள், “நானே குற்றம் கூறினேன்” எனப் புகழ்வாய்ந்த நக்கீரன், அஞ்சாது எழுந்து கூறினான். குற்றம் யாதென இறைவன் கேட்டார்.

சொற்பொருள்: ஆர்அவை – (புலவர்கள்) நிறைந்த அவை; கிளத்தினேன் – சொன்னேன்; சீரணி – புகழ் வாய்ந்த.

இலக்கணக்குறிப்பு : நோக்கி – வினையெச்சம்; கிளத்தினேன் – தன்மை ஒருமை வினைமுற்று; **தேராக்** கீரன் – ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

7. சொற்குற்றம் இன்று வேறு பொருட்குற்றம் என்றான் தூய பொற்குற்ற வேணி அண்ணல் பொருட்குற்றம் என்னை? என்றான் தற்குற்றம் வருவது ஓரான் புனைமலர்ச் சார்பால் அன்றி அற்குற்ற குழற்கு நாற்றம் இல்லையே என்றான் ஐயன்.

பொருள் : பாடலில், “சொல் குற்றம் இல்லை; பொருள் குற்றம் உள்ளது” என்றான் நக்கீரன். பொன்னிறத்தன்ன சடையை உடைய இறைவன், “பொருள் குற்றம் என்ன?” எனக் கேட்டார். அதற்கு, “மலர்கள் முதலியவற்றால் மணம் சாருமேயன்றி, இருளையொத்த கூந்தலுக்கு இயற்கையில் மணம் இல்லை” என்றான், நக்கீரன்.

சொற்பொருள் : வேணி – செஞ்சடை; ஓரான் – உணரான்; அற்குற்ற (அல்கு+உற்ற) – இருளையொத்த; நாற்றம் – நறுமணம்; குழல் – கூந்தல்; அல்கு – இரவு.

இலக்கணக்குறிப்பு : புனைமலர் – வினைத்தொகை.

8. பரவிநீ வழிபட்டு ஏத்தும் பரஞ்சுடர் திருக்கா ளத்தி
அரவுநீர்ச் சடையார் பாகத்து அமர்ந்தனா னப்பூங் கோதை
இரவினீர்ங் குழலும் அற்றோ எனஅஃதும் அற்றே என்னா
வெருவிலான் சலமே முற்றச் சாதித்தான் விளைவு நோக்கான்.

பொருள் : நக்கீரனை நோக்கி, ‘நீ வழிபடும் பரஞ்சோதியாகிய இறைவன், திருக்காளத்தியில் கோவில் கொண்டவன்; பாம்பையும் கங்கையையும் அணிந்த சடையை உடையவன். அவனது இடப்பாகத்தில் எழுந்தருளிய உமையம்மையின் குளிர்ந்த கருங்கூந்தலுக்கும் இதே தன்மை தானோ?’ என இறைவன் வினவினார். அதற்கு நக்கீரன், எதிர்வருவதனை எண்ணிச் சிறிதும் அஞ்சாமல், ‘அக்கூந்தலும் அத்தன்மையுடையதே’ எனப் பதிலிறுத்தான்.

சொற்பொருள் : ஏத்தும் – வணங்கும்; அரவுநீர்ச் சடையார் – சிவபெருமான்; ஞானப்பூங்கோதை – உமையம்மை; வெருவிலான் – அச்சமற்ற நக்கீரன்; சலம் – மன உறுதி.

நெற்றிக்கண் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே

9. கற்றைவார் சடையான் நெற்றிக் கண்ணினைச் சிறிதே காட்டப் பற்றுவான் இன்னும் அஞ்சான் உம்பரார் பதிபோல் ஆகம் முற்றுநீர் கண்ணா னாலும் மொழிந்தநும் பாடல் குற்றம் குற்றமே யென்றான் தன்பால் ஆகிய குற்றம் தேரான்.

பொருள் : அடர்ந்த நீண்ட சடையை உடைய இறைவன், நெற்றிக்கண்ணைச் சிறிதளவு காட்ட, அதனால் துன்புற்றபோதும் அஞ்சாதவனாய், 'இந்திரன்போல் உடல் முழுவதும் கண்களை உடையவராயினும், உமது பாடல் குற்றமுடையதே' என்று கூறினான், நக்கீரன்.

சொற்பொருள் : கற்றைவார் சடையான் - சிவபெருமான்; உம்பரார் பதி - தேவர்தலைவன் (இந்திரன்).

இலக்கணக்குறிப்பு : பற்றுவான், அஞ்சான் - வினையாலணையும் பெயர்கள்; குற்றம் - தொழிற்பெயர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : பற்றுவான் = பற்று + வ் + ஆன். பற்று - பகுதி; வ் - எதிர்கால இடைநிலை; ஆன் - ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி; தேரான் = தேர் + ஆ + ஆன். தேர் - பகுதி; ஆ - எதிர்மறை இடைநிலை (மறைந்தது); ஆன் - ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி.

நெற்றிக்கண் வெப்பத்தால் நக்கீரன் வருந்தலும் இறைவன் மறைதலும்

10. தேய்ந்த நாண்மதிக் கண்ணியால் நுதல்விழிச் செந்தீப்
பாய்ந்த வெம்மையில் பொறாதுபொற் பங்கயத் தடத்துள்
ஆய்ந்த நாவலன் போய்விழுந் தாழ்ந்தனன் அவனைக்
காய்ந்த நாவலன் இம்மெனத் திருவுருக் கரந்தான். *

பொருள் : பிறை நிலவைத் தலையில் சூடியவன் இறைவன். அவனது, நெற்றிக்கண்ணில் இருந்து வந்த தீப்பொறியின் வெப்பம் தாளாது நக்கீரன் பொற்றாமரைக் குளத்தில் மூழ்கினான். புலவர் வடிவில் வந்த சோமசுந்தரக் கடவுள் விரைந்து தனது திருவுருவத்தை மறைத்து அருளினார்.

சொற்பொருள் : நுதல்விழி - நெற்றிக்கண்; பொற்பங்கயத்தடம் - பொற்றாமரைக் குளம்; நாவலன் - புலவர்; கரந்தான் - மறைந்தான்.

இலக்கணக்குறிப்பு : தேய்ந்த, பாய்ந்த, ஆய்ந்த, காய்ந்த - பெயரெச்சங்கள்; விழுந்து - வினையெச்சம்; செந்தீ, வெம்மை - பண்புத்தொகைகள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : தேய்ந்த = தேய் + த் (ந்) + த் + அ. தேய் - பகுதி; த் - சந்தி; த் - ந் ஆனது விகாரம்; த் - இறந்தகால இடைநிலை, அ - பெயரெச்ச விகுதி.

ஆசிரியர் குறிப்பு : பரஞ்சோதி முனிவர் நாகை மாவட்டத்திலுள்ள திருமறைக்காடு (வேதாரண்யம்) என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். தமிழிலும் வடமொழியிலும் புலமை பெற்றவர். இவரின் தந்தையார் மீனாட்சிகந்தர தேசிகர் ஆவார்.

பரஞ்சோதி முனிவர் துறவியாகிச் சிவாலயந்தோறும் சென்று இறைவனை வழிபட்டு வந்தார். அவ்வாறு மதுரை நகரை அடைந்து மீனாட்சிஅம்மனையும் சோமசுந்தரக் கடவுளையும் வணங்கியவர், அந்நகரிலேயே சிலகாலம் தங்கியிருந்தார்.

அந்நகரத்தார் அவரைக் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க, திருவிளையாடற் புராணத்தை இயற்றினார். அந்நூலைச் சிவபெருமான் திருக்கோவிலின் எதிரே உள்ள அறுகால் பீடத்தில் இருந்து வடமொழி, தென்மொழிப்புலவர் யாவரும் போற்ற அரசங்கேற்றினார்.

இவர் திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா, மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முதலிய நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

நூற்குறிப்பு : திருவிளையாடற் புராணம், **மதுரைக்காண்டம்** (பதினெட்டுப்படலம்), **கூடற்காண்டம்** (முப்பதுபடலம்), **திருவாலவாய்க்காண்டம்** (பதினாறுபடலம்) என்னும் முப்பெருங்காண்டத்தையும் **படலம்** என்னும் அறுபத்து நான்கு உட்பிரிவையும் உடையது. இந்நூலில், விருத்தப்பாக்கள் **மூவாயிரத்து முந்நூற்று அறுபத்து மூன்று** உள்ளன.

இந்நூல், இறைவனின் **அறுபத்துநான்கு** திருவிளையாடலை விளக்கி எழுந்த நூல்களுள் விரிவானதும் சிறப்பானதும் ஆகும். தொடைநயமும் பத்திச்சுவையும் மிக்க இந்நூலுக்கு **ந.மு. வேங்கடசாமி** உரையெழுதியுள்ளார்.

இறைவன் தருமிக்கு அருளிய பாடல்

கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியல்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ நீஅறியும் பூவே.

- குறுந்தொகை, 2